

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ - Νεφέλαι

ΣΤΡ. Αχ, μισοπεθαμένος θα 'μαι ο δόλιος.
ΣΩΚ. Άσε τα λόγια κι ακολούθησέ με
από δω· μην αργείς. ΣΤΡ. Μια τηγανίτα
με μέλι δώσ' μου πρώτα να κρατάω·
γιατί φοβούμαι· λέω πως κατεβαίνω
μες στο άντρο του μαντείου του Τροφωνίου.
ΣΩΚ. Προχώρα· τί διστάζεις μπρος στην πόρτα;
Μπαίνουν κι οι δυο στο σπουδαστήριο.

ΚΟΡ. Στο καλό, στο καλό
για το θάρρος σου αυτό.
Καλή τύχη να 'χει ο άντρας αυτός,
γιατί ενώ
έχει μπει στα βαθιά γερατειά,
με καινούριες ιδέες χρωματίζει το νου
και σοφία προσπαθεί ν' αποκτήσει.

Ω θεατές, την αλήθεια σ' εσάς, μά το θεό το Διόνυσο
που μ' ανάστησε, τώρα θα πω, θα μιλήσω ελεύθερα.
520 Όσο, βέβαια, τη νίκη ποθώ κι άξιο να με πουν ποιητή,
άλλο τόσο είν' αλήθεια που εγώ, έχοντάς σας για έξυπνους
κι από πίστη πως το έργο μου αυτό, που πολύ το δούλεψα,
έξοχο είναι, είπα θα 'πρεπε εσείς πρώτοι να το κρίνετε·

Μτφρ. Θρασύβουλος Σταύρου. 2012. *Αριστοφάνης, "Οι Νεφέλες"*. Θεσσαλονίκη: ΚΕΓ.
© 2012 Άγγελος Θρ. Σταύρου